

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Χ. ΖΩΗ

ΕΤΟΣ Β΄.

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 28

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λεωνίδου Χ. Ζώη· Αί ἐν Ζακύνθῳ συντεχνίαι. —
* (Ἐκ τῶν τοῦ Πέτρου Λοτὶ)· Ἡ θλίψις τοῦ γέροντος
καταδίκου. — Γεωργίου Δ. Μάνεση· Ὁ Καζαμίας πα-
ρὰ τῷ λαῷ. — Ὅσκι· Τί εἶνε; (μετάφρασις ἐκ τοῦ
ἰταλικοῦ). (Ἐκ τῶν «Ἀθλίων»)· Ἀποσπάσματα ψυχο-
λογικά. — Ζ· Ὁ ἀριθμὸς τρία (συνέχεια καὶ τέ-
λος, μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ). — Ἡθῆ καὶ
ἔθιμα ἐν Παρισίοις. — Ποικίλα. — Ὡς τὴ κόλασί μου
(ποίησις.) Giosne Carducci· Τὸ βῶδι (ποίησις) (με-
τάφρ. Στεφάνου Μαρτζώκη). — Ἀνδ. Δ. Βλαχοχρήσ-
του· Εἰς τὸ τριαντάφυλλο (ποίησις). — Ἀύσεις προ-
ηγ. αἰνιγμάτων καὶ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα καὶ ἐρω-
τήσεις. — Ἀλληλογραφία. — Εἰδήσεις. κλπ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

ΤΥΠΟΙΣ Ο «ΦΩΣΚΟΛΟΣ» Σ. ΚΑΥΟΚΕΦΑΛΟΥ

1893.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. 53.41. Φ6.0048

ΑΙΜΑ

ΤΗΚ ΤΗΚΟΝΗΠΟΥ

ΛΕΩΝΙ

ΛΕΩΝΙ

22 0742 18 0742 18 0742

— καὶ τὸν ἄνθρωπον ὁποῖον ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη
ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα ἐκείνη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΝΙΔΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΝΙΔΟΥ

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΤΟΣ Β'.

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1893

ΦΥΛΛ. ΚΗ'

ΑΙ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

Ἡ ἁρμονία καὶ ἡ παγκόσμιος
εἰρήνη ἐγκείται ἐν τῇ ἐνώσει.
Ἐκαστος διὰ πάντας καὶ πάντες
δι' ἑκάστον.

Εἰσαγωγή

ΔΙΑ τῆς παρούσης ἡμῶν πραγματείας βεβαίως δὲ σκοποῦμεν νὰ γράψωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων. Ἡ συγγραφή τῆς ἱστορίας ταύτης, ἀρχαίας ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος, δεῖται καὶ δυνάμεων ἀνωτέρων τῶν ἡμετέρων καὶ πλείων ἄλλω; τε βοηθημάτων, τῶν ὁποίων δυστυχῶς ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν νήσῳ ἐντελῶς σερούμεθα. Οὐχ ἥτιον θὰ προσπαθῆσωμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἐνταῦθα πρὸ μικροῦ ἀνταρξάσεως τῶν ἀρχαίων συντεχνιῶν καὶ ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὸ περισπούδαςον ἔργον τοῦ Francesco Vigano „La fraternité humaine,, θὰ προσπαθῆσωμεν, λέγομεν, νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν μόνον γενικὰς τινὰς γνώσεις σχετικὰς πρὸς τοὺς διαφοροὺς συνεταιρισμοὺς—καὶ δὴ τοὺς ἐργατικούς—ἄλλων λαῶν, ἵνα οὕτω κέλ्लιον γνωρίσωσιν οὗτοι ὁποίων ἀγαθῶν πρόξενος ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ ἀποβαίνει ἡ σύστασις καὶ διατήρησις σωματείων καὶ συνεταιρισμῶν, ὅταν μάλιστα, πλὴν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σκοποῦ τοῦ ν' ἀποδῶσι χρησιμα εἰς ἐκὺν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν ἐν γένει, ἀμιλλῶνται ἐτέρωθεν εὐγενῶς, περὶ τοῦ ποῖον θέλει φανῇ ἀνώτερον τῶν ἄλλων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἰδίων χρεῶν καὶ καθηκόντων.

Ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης σιγῆς τῆς ἐμφανίσεώς του ἐν τῷ κόσμῳ ὁ ἄνθρωπος, περισοιχιθεὶς, ἐνεκὰ τῆς ἀτελοῦς αὐτοῦ φύσεως, ὑπὸ ἀπείρων ἀναγκῶν ἐνόησε πάραυτα, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ καταβάλῃ μόνος πάσας ταύτας, ἀν μὴ ἐξωτερικὴ τις δύναμις συνέπραττεν αὐτῷ.

Καὶ κατ' ἀρχάς, παρὰ τῇ σύζυγῳ καὶ τῇ οἰκογενειακῇ του ἐξίᾳ, εἶδε μὲν τὰς ἀνάγκας του ταύτας κατὰ τι μετριοσθείσας, ἀλλ' ἡ μείωσις τούτων ἐπ' ὀλίγον μόνον διήρκεσε χρόνον· διότι ὁ ἄνθρωπος, πρὸς τὴν σύζυγον, ἦτις παρέσχεν αὐτῷ τὰς πρώτας βοηθείας καὶ ἡ ἐντεθεὶς ἀναπτυχθεῖσα κατόπιν σοργὴ πρὸς τοὺς καρποὺς τῆς ἐνώσεως αὐτῶν, πρώτιστος δεσμὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἐπομένως τῆς κοινωνίας ἀπάσης, καθυπέβαλον αὐτῷ ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐγένοντο δι' αὐτὸν τόσαι γὰρ ἀνάγκαι.

Εἶτα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων ἀναγκῶν καὶ τῶν ὁποίων ἀν-

έλαβε παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ του ὑποχρεώσεων, ὑπὸ φυσικοῦ ὠθοῦ-μενος ἐνστίκτου, ἐζήτησε τὴν σύμπραξιν τῶν ὁμοίων αὐτῷ ἀνθρώπων, τῆς ὁποίας καὶ τυχὼν, εἶδεν ἑαυτὸν καὶ πάλιν ἐντὸς ὀλίγου δεδουλευμένον ὑπὸ νέων πρὸς ἐκείνους ὑποχρεώσεων.

Ἐκ τῆς βαθμιαίας λοιπὸν ταύτης πορείας τοῦ ὁ ἀνθρώπος, ἐνθεν μὲν ταρσασόμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων παθῶν καὶ αἰσθημάτων, ἐκεῖθεν δὲ πολεμούμενος ὑπὸ τῶν ὑποχρεώσεων, ἄς βαθμηδὸν ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας του, τῶν ὁμοίων του, τῆς πατρίδος του καὶ τῆς θρησκείας του ἀνέλαβε, καὶ τέλος πανταχόθεν προσβαλλόμενος ὑπὸ μυριάδων τῆς φύσεως ἐπηρεϊῶν, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ καὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ κλίματος καὶ τῆς διαίτης πάντοτε νέων ἀναγκῶν αὐτῷ παρουσιζομένων, ἐσχημάτισε πλέον ἐδραϊὰν ἐν ἐκὺν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι μόνος, ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν ἰδίων δυνάμεων μετ' ἐκείνων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οὐ; βραδύτερον ἀνεγνώρισεν ἀδελφοὺς, τέκνα ἐνὸς πατρὸς τοῦ ἐν Οὐρανῷ, ἦτο ἀδύνατον οὗτος νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ.

Οὕτως ἐξ ἀγνώστου ἡμῖν ἐποχῆς ἐσχηματίσθησαν μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ οἱ διάφοροι συνεταιρισμοί, οἵτινες κατόπιν ἐπωνομάσθησαν οἰκογενειακοί, φυλῆτικοί, πολιτικοί, κοινωνικοί, θρησκευτικοί, ἐμπορικοί,....σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀμοιβαίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν βοήθειαν καὶ σύμπραξιν πρὸς καθωρ-σμένον καὶ ὠφέλιμον πρὸς ἑκάστον καὶ πρὸς πάντας σκοπὸν.

Αἱ φιλολογικαὶ διαφορῶν ἀρχαίων ἐθνῶν ὁμιλοῦσι πολλάκις περὶ ἀμοιβαίων ἐταιρειῶν, ἢ συνεταιρισμῶν, ὑπαρχόντων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τῷ Μεξικῷ, ταῖς μεταξὺ τοῦ Γάλλου καὶ Ἰνδοῦ κειμέναις χώραις καὶ ταῖς τῆς ἀριανῆς φυλῆς, πρὶν ἔτι καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ παρατρέχοντες τοὺς χρόνους τούτους θέλομεν σταματήσει ἐπὶ θετικωτέραν καὶ μᾶλλον γνωστῶν, ἐξετάζοντες μόνον τὰς ἐργατικὰς συμπράξεις, διότι τοιοῦτο καὶ τὸ θέμα κυρίως τῆς πραγματείας ἡμῶν.

Ἐννοεῖται, λέγει ὁ Vigano—ἐν Ἑλλάδι ἐταιρείαις καὶ ἐτι πλείονας ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπαγγέλματα συνδυάζονται· οἱ δὲ νομοὶ τῆς ἀρχαίας Ῥώμης ἐκείνους τῶν αὐτοκρατορίας οἱ παρασθέντες μέγιστον ἔργον ἔκανον· καὶ εἰς τὸν γινώσκιν τῶν δικαιομάτων καὶ τῶν εἰδικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

των τῶν μελῶν τῶν συνεταιρισμῶν τούτων, τῶν ἐξασκούντων διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ καλουμένων ἐταιρειῶν. Καὶ αἱ ἐταιρεῖαι αὗται καθιδρύοντο παντοῦ, ὅπου ὁ ῥωμαϊκὸς ἀετὸς ἐτίθει τὸν πόδα αὐτοῦ μετὰ τῆς φιλολογίας του, τῆς ἐξόχου διοικήσεώς του, τῶν καταπληκτικῶν ἔργων του, τοῦ ἐπισημονικοῦ καὶ πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ του, τῶν Φαρμακίων νόμων του, πηγῆς πάντων τῶν ὑφισταμένων κωδίκων.»

Καὶ ὅμως αἱ ἐταιρεῖαι αὗται, ὡς φυσικὸν, ἔπρεπε νὰ καταπέσωσιν, ἅμα τῇ πτώσει τῆς ἀπεράντου ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπρεπε νὰ καταπέσωσι, διότι ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκείνῃ ἀναρχίᾳ τῇ παρακολουθησάσῃ τὴν πτώσιν ἐκείνην, οἱ δεσμοὶ τῆς ἀμοιβαίας εἰλικρινοῦς συμπράξεως οἱ συνέχοντες αὐτὰς ἐχαλαρώθησαν, διότι οἱ σκώληκες τοῦ ἐγωῦσμοῦ καὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, προδρόμοι καταστροφῆς πάσης εὐγενεῖς ἐπιχειρήσεως, παρεισεδυσαν ἐν αὐταῖς, διότι, ὡς λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ἐγένοντο ὅργανα δεσποτισμοῦ, ἀντὶ νὰ ᾔνευεργέτημα διὰ τε τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ δι' ἅπαν τὸ ῥωμαϊκὸν ἔθνος.

Ἀλλὰ καὶ τοὶ κατέπεσον αὗται, καὶ τοὶ ἐξέλιπον οὐχ ἥττον τὰ Φερμέλια αὐτῶν ἐμελλε βραδύτερον νὰ χρησιμεύσωσιν, ἵνα ἐπ' αὐτῶν ἐγερθῇ τὸ θεῖον οἰκοδόμημα, ὅπερ διὰ τοῦ γνώμονος καὶ τοῦ διακλήτου τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ ἐσχεδίασεν εἰς πλεον ἢ ἄνθρωπος, οὗ τὴν ὕλην ἐξηγόρασε διὰ τοῦ αἵματός του καὶ ἐπαφῆκε ταῖς μελλούσαις γενεαῖς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἥτις ἔσαι ἢ διὰ τῆς ἀδελφότητος πνευματικῆς ἀναγέννησις τῶν ἀνθρώπων, ὁ κορυφαῖος ἀνεμοδείκτης τοῦ θεοῦ οἰκοδομήματος.

Ἄδελφότης!

Ῥῆσις, ἣν ἐξέφερεν Ἐκεῖνος, ὃν οὐδεὶς τῶν θνητῶν ὑπερέβη, πρὸς ὃν οὐδεὶς ποτε παρεβλήθη καὶ ἥτις ἐγράφη διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπὶ τοῦ ἐν Γολγοθᾷ Σταυροῦ του.

Μυσταγωγὸς ἄλυσις, δι' ἧς καὶ μόνῃς ἐνοῦται ἡ γῆ μετὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ του.

Κολυμβήθρα ἁγία τοῦ Σιλωάμ, ἐν ᾗ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ αὐτόχθονος μέχρι τοῦ ξένου, ἀπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ μέχρι αὐτοῦ τοῦ φετιχισμοῦ, ἀπὸ τοῦ πλουσίου μέχρι τοῦ πένητος, ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου μέχρι τοῦ ἀπειδεύτου, ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου μέχρι τοῦ δούλου καθαρισθέντες τοῦ ρύπου τῶν ἀγεννῶν παθῶν, θάλλουσι ποτὲ ἀναγνωρίσει ἀλλήλους ὡς ἀδελφούς.

Δύο εἰσὶν αἱ μεγάλαι δυνάμεις, αἱ ἰσχυραὶ ὠθήσεις, δι' ὧν συγχρῶναι, ἐνεργοῦσθαι, θέλει ποτὲ κατορθωθῇ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὠθῆσις καὶ ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ἰδοὺ δὲ περὶ αὐτῶν τί λέγει ὁ Vlgano.

»Ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὠθῆσις, ἐπίσης κληθεῖσα δυνατική. Αὕτη παρήγαγε πάντα τὰ καθιδρύματα τῆς ἀγαθοεργίας ἐκείνης, ἥτις εἶνε ἡ καθιέρωσις τῶν καθηκόντων τῶν πλουσίων καὶ εὐδαιμόνων ἀδελφῶν τοῦ ν. βοηθῶσι τοῖς πτωχοῖς, τοὺς ἀσθενεῖς τῷ σώματι καὶ πνεύματι καὶ τοὺς ἐργάτας ἀδελφούς τους Ἐκ τῆς ὠθήσεως ταύτης προέκυψαν ἔως ἐπίσης καὶ αἱ ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν διεσπαρμέναι μουσικαὶ ἐκεῖναι ἐταιρεῖαι, φύλακες οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀνθρωπότητος, ὧν τὰ ἔργα ἐκδηλοῦνται ἐκεῖ ἐνθα διαπράττονται ἐγκλήματα, ἅτινα οἱ νόμοι δὲν δύνανται νὰ προλάβωσιν, αἵτινες ἀποκαθίστωσι τὴν τάξιν, ἐνθα ἐπικρατεῖ σύγχυσις, τὴν ὀρθορροσίην, ὅπου αὕτη δὲν ὑπάρχει, τὸ φῶς, ἐνθα ἄρχει ἡ ἀμαθία καὶ τὸ σκότος, τὴν σύνθεσιν, ὅπου ἡ ἀνάλυσις ἀνατρέπει τὰ πάντα καὶ τὰς παραδόσεις, καὶ τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς εὐγενεῖς ἐμπνεύσεις. Διὰ τῶν ὠθήσεων ταύτων ἐνοῦνται οἱ ἐπίλεκτοι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες προ-

λαίνοιται τοῖς ἔθνεσι τὴν ὁδὸν τοῦ μέλλοντος καὶ ὑποσηρίζουσι τὰ πρῶτα αὐτῶν βήματα ἐν ταῖς μεταρρυθμίσεσιν καὶ ταῖς νέαις ιδρύσεσιν, ἅς διὰ προτροπῆς ἀκαταμαχίτου ὑπηγόρευσαν αὐτοῖς, Ἄλλ' ἡ ὠθῆσις αὕτη δὲν ἐνεργεῖται μετὰ τῆς δεύσης δραστηριότητος, διότι τινὲς τῶν ἐξασκούντων αὐτὴν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω δὲν ἔχουσιν ἀρκετὴν πίσιν καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐπιτηδεύονται τοὺς ἐναρέτους καὶ διότι αἱ τῆς δεσποτείας παρεκτροπαὶ ἐξουδετεροῦσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ φαρμάκου, τοῦτέστι τοῦ μέσου ἐκείνου, ὅπερ ὠθεῖ τὸν ἐργάτην, πρὸς ἀνάγκησιν τῶν δικαιωμάτων του δι' αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς μετὰ τῶν συντρόφων του συμπράξεως.

Ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ὠθῆσις, δεύτερος ὅρος τοῦ νόμου τῆς συμπράξεως, ὅστις δίδει νὰ τείνῃ εἰς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Οἱ ἐργάται, ὑπὸ τοῦ σπινθηρος τῆς ἀποκαλύψεως ἐμψυχούμενοι καὶ παροτρυνόμενοι, ἕνεκα τῆς ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω ὠθήσεως, ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τούτων, ὧν ἐσυνήθισαν νὰ δέχονται τὰς ταπεινώσεις, τὰς περιφρονήσεις καὶ τινὰ εὐεργεσίαν, μὴ ἐπαρκοῦσαν εἰς ἀνακούφισιν καὶ προσάσιν αὐτῶν, μεγίστας καταβάλλουσι προσπάθειάς, τῶν πάντων σερούμενοι, ὅπως μικρὸν τι οἰκονομήσωσι καὶ ἐνοῦσιν εἰς τὰς πολυτίμους ταύτας οἰκονομίας, ὅπως προσέλθωσιν ἀρωγὰ τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀδυνάτων καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς δυσυχίας καταβαλλομένων.

Καὶ ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης τῶν μικρῶν δυνάμεων προέκυψαν αἱ ἐταιρεῖαι τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας, εἰτα δὲ τὰ καθιδρύματα ἐκεῖνα, ἅτινα ἐσχημάτισαν τὴν ἰδίως καλουμένην σύμπραξιν ΕΝΩΘΜΕΝ ΟΠΩΣ ΜΟΝΟΙ ΒΟΗΘΗΘΜΕΝ. εἶπεν οἱ δυσυχεῖς, αἰσθανόμενοι ἐχυτοὺς ἀδυνάτους ὅπως διὰ τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν δυνάμεων βελτιώσωσι τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῶν κατάστασιν.»

Διὰ τῆς μιᾶς δὲ τούτων τῆς ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἠθέλησε ν' ἀνυψώσῃ εἰς ἴσην καὶ τὴν αὐτὴν μοῖραν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς τὸν πτωχὸν καὶ ἐργάτην. Ἐκεῖ παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ, οὗ τὸν πρίονα κατέβρεχεν ὁ ἰδρὼς τοῦ μετώπου του, ἐκεῖ ἐγνώρισε τὸ πρῶτον τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐπικρατοῦσαν ἀνισότητά. Διὰ ἄλλοι ν' ἀπολαμβάνωσιν ἀκόπως τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς, ἐνῶ ἄλλοι μοχθοῦντες καὶ ἀγωνιζόμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου σεροῦνται; Διὰ τί οἱ ἰσχυροὶ νὰ καταβάλλωσι τοὺς ἀδυνάτους; Τίνα ἐξ αὐτῶν ὁ ἥλιος θερμαίνει περισσότερον ἐνὸς πτωχοῦ ἢ ἐργάτου; Διὰ τί ὁ ἀδελφὸς νὰ ὀπλίζεται κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἡ γῆ νὰ πίνη τοσοῦτον αἷμα τῶν ἀνθρώπων; Πάντες ἐσμὲν ἀδελφοί, πάντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἔχομεν Πατέρα. Δεῦτε σεῖς οἱ ἀλλεῖς τῶν ἰχθύων, ἵνα καταστήσω ὑμᾶς ἀλλεῖς ἀνθρώπων. Πορεύθητε, διαλύσατε τῆς ἀμαθείας τὰ πυκνὰ καὶ ζοφερά νέφη, διαχύσατε ἀνὰ τὸν κόσμον τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, δι' οὗ οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀναγνωρίσει ἀλλήλους ὡς ἀδελφούς, διδάξατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγάπης, τῆς ἰσότητος, τῆς ἐλευθερίας, ἀκτίνων ἐξ οὐρανοῦ ἐκπεμπομένων, δι' ὧν καὶ μόνον θέλουσι πλησιάσει οὗτοι τὸ ἄπειρον ἀγαθόν, θέλουσιν ἀνακτήσει τὴν ἐπὶ γῆς εὐδαιμονίαν.

Καὶ τὰ τέκνα τῶν ἐργατῶν, οἱ ἀλλεῖς ἐκεῖνοι φέρουσιν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀποκάλυψιν, ἧς τὸν ῥοῦν οὐτε τῆς Εὐρώπης καὶ ἀμερικανικῆς αὐτὸ τὸ γένος τοῦ ῥωμαϊκοῦ κόσμου ν' ἀναχαιτίσωσιν ἡδυνήσαν.

Ἀλλ' ἐμεῖς καὶ αὐτοὶ οἱ ἀναχωρητὰι—λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς—ἵνα ἐργάζωμεν, ἵνα μὴ ἐσώσωμεν τὴν γεωργίαν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, οἱ δὲ ἐδείξαν εἰς τὸν κό-

σμον, δι: τοῦ ἀνθρώπου αἱ ἀνάγκαι δύνανται νὰ κανονίζονται καὶ ποδηγετῶνται ἢ δὲ ὠθησῶν αὐτὴ (ἢ ἐκ τῶν κάτω πρὸ τὰ ἄνω) πολλαχοῦ εὐδοκημήσασα παρήγαγε τοὺς συνεταιρισμούς ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν κοινοτήτων καὶ δημοκρατιῶν, δι' ὧν αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπαγγέλματα δὲν ἐβλάδυναν νὰ ἐνωθῶσι κατὰ τοὺς κανονισμούς τῶν ρωμαϊκῶν ἐταιριῶν....

Διὰ δὲ τῆς νέας θρησκείας, αἱ ἐξοχαὶ αἱ ἐπαρχίαι καὶ αἱ χῶραι μετεβλήθησαν εἰς συνοικίας, ἡ κοινότης τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου εἰς ἐπισκοπὰς καὶ ἀρχιεπισκοπὰς... καὶ εἰς πᾶσαν χριστιανικὴν κοινότητα ἀνεφάνησαν ἀδελφότητες, αἵτινες, ἴσως, προέκυψαν ἐκ τῶν κρυφίων συνεταιρισμῶν τῶν ἐν ταῖς κατακόμβαις σχηματισθέντων.»

(συνέχειν εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

Η ΘΛΙΨΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

«Ἐκ τῶν τοῦ Πέτρου Λοτῆ.»

Τὴν ἀκόλουθον μικρὰν ἱστορίαν μοὶ διηγήθη ἡμέραν τι— νὰ ὁ Ἰβ, ὅστις εἶχε συνοδεύσει ἐπὶ τῆς λέμβου τοῦ ὁμάδα καταδίκων τοῦ κατέργου ἀναχωρούντων διὰ μεγάλου τινὸς ἀτμοπλοίου εἰς Νέαν Καληδονίαν ἐφ' ὅρου ζωῆς. Μεταξὺ τῶν καταδίκων ἠύρισκτο τις πολὺ γέρον ἐβδομήκοντα ἐτῶν καὶ πλέον, ὅστις ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τρουπεῖος ἐν πρὸς μικροῦ κλωβοῦ ἐν ἀτυχῆς στρουθίον. Ὁ Ἰβ, πρὸς διασκέδασιν εἶχεν ἀποτείνει τὴν λόγον πρὸς τὸν γέροντα, ὅστις ἦτο δεδεμένος δι' ἀλύσεως ἐκ τοῦ ποδὸς μεθ' ἑνὸς ἄλλου καταδίκου, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο κύριος· οὗτος ἔφερε διόπτρας ἐπὶ τῆς μακρᾶς ὀστεώδους ρινὸς του, πρὸς τῆς τὸ ἀκομφον ἡμιλλᾶτο βλοσυρῆς ὄψεως καὶ εἶρων φυσιογνωμία. Ὁ γέρον ἐλεγε: Νὰ ἦναι τις ἄεργος, νὰ ἔχη ἥδη τετράκις καταδικασθῇ διὰ κλοπῆν, πῶς νὰ μὴν κλέψῃ καὶ πάλιν, ἀφοῦ κανεὶς δὲν θέλει νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἐργασίαν; Πρέπει νὰ φάγῃ τις δὲν εἶνε ἔτσι; Τελευταίως κατεδικασθὴν δι' ἓνα σάκκον γεωμήλων τὰ ὅποια ἔλαψα ἀπὸ ἓνα ἀγρὸν μαζὶ μετ' ἐν μαστίγιον. Δὲν ἠμποροῦσαν νὰ μ' ἀφήσουν ν' ἀποθάνω εἰς τὴν Γαλλίαν ἀντὶ νὰ με κοιθαλοῦν ἐκεῖ κάτω τόσο γέροντα;

—Καί, εὐτυχῆς διότι εὐρέθη κάποιος νὰ τ'ν ἀκούσῃ, ἐδείκνυε εἰς τὸν Ἰβ, ὅτι πολυτιμότερον εἶχεν εἰς τὸν κόσμον, τὸν μικρὸν κλωβὸν καὶ τὸ στρουθίον.—Τὸ στρουθίον ἐξημερωμένον ἐγνώριζε τὴν φωνὴν του καὶ ἐπὶ ἐν ἔτος εἶχε ζῆσαι ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ γέροντος... Καὶ με πόσα βάρη εἶχε κατορθώσῃ ὅπως τοῦ δόθῃ ἡ ἄδεια νὰ τὸ παραλάβῃ εἰς τὴν ἐξορίαν του! Κατόπιν δὲ ἐχρειάσθη νὰ κατασκευασθῇ κλωβὸς διὰ τὸ ταξίδι, ἐπρομηθεύθη ὁ κατὰ δικὸς ξύλα, ὀλίγον παλαιὸν σίρμα καὶ ὀλίγον πράσινον χρώμα διὰ νὰ βάρῃ τὸ ὄλον, ὅπως γίνῃ εὐμορφον. Ἐδῶ ἐνθυμούμαι ἀκριβῶς τὰς λέξεις τοῦ Ἰβ:—Πτωχὸν στρουθίον! εἶχεν ὡς φωνὴν ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ του ἐν τεμάχιον ἐκ τοῦ φαινοῦ ἐκείνου ἀνθρώπου τὸν ὅποιον δίδουν εἰς τὰς φυλακάς. Καὶ ἐν τούτοις ἐφαίνετο εὐχαριστημένον καὶ ἐχορηγηθεῖσεν ὡς πᾶν ἄλλον πτηνόν. Ὁλίγας ὥρας μετέπειτα, καθ' ἣν στιγμήν ἡ λέμβος ἐπλησίασεν εἰς τὸ μέγα ἀτμοπλοῖον καὶ οἱ καταδίκαι ἠτοιμάζοντο ν' ἀνέλθωσιν, ὁ Ἰβ τυχαίως ἐβρέ-

θη πλησίον τοῦ γέροντος: Ἰδοὺ πάρετέ τον σῆς, εἶπε, διὰ φωνῆς ἄλλοις τείνων τὸν μικρὸν κλωβόν, σᾶς τὸν δίδω.... ἴσως σᾶς χρησιμεύτῃ, νὰ σᾶς κάμῃ εὐχαρίστησιν... Ὁχι βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Ἰβ, ἀπεναντίας, πρέπει νὰ τὸ παραλάβετε σῆς θὰ ἦναι ὁ μικρὸς σᾶς σύντροφος ἐκεῖ κάτω... Ὁ! ἐπανελάθεν ὁ γέρον, ἀλλὰ δὲν εἶναι πλέον μέσα!... Δὲν ἤξεύρατε λοιπόν; δὲν εἶναι πλέον μέσα. Καὶ δύο δάκρυα ἀφάτου λύπης ἔρρευσαν ἐπὶ τῶν παρειῶν του. Κατὰ τὸν διάπλουν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ πλοῖον εἰς βιαίαν κύμανσιν τῆς λέμβου ἡ θυρίς τοῦ κλωβοῦ εἶχε ἀνοιγῇ· τὸ πτηνὸν φοβηθὲν ἀπέπη καὶ ἀμέσως ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔνεκα τῆς κομμένης πτέρυγός του! Ὅποια στιγμή φοβερᾶς λύπης! Νὰ τὸ βλέπῃ ν' ἀνθίσταται καὶ τέλος νὰ ἐκπνέῃ, παρασυρόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ κάμῃ τίποτε πρὸς σωτηρίαν του. Κατ' ἀρχῆς ἐν λίαν φυσικῷ κινήματι ἠθέλησε νὰ φωνάξῃ, νὰ ζητήσῃ βοήθειαν, ν' ἀποτανθῇ εἰς τὸν Ἰβ αὐτὸν, νὰ τὸν ἱκετεύσῃ. Ὁρμῇ, ἀμέσως κατευθυνθεῖτα ὑπὸ τῆς σκέψεως καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀτομικῆς του καταπτώσεως, ἐνὸς γέροντος ἀθλίου ὡς αὐτὸς, τίς θὰ ἔσωζε τὸ στρουθίον, τίς θὰ ἔκλυε τὴν παράκλησιν; ἦτο δυνατόν νὰ σταθῇ ἡ λέμβος, ὅπως σώσῃ τὸ πτηνόν, ὅπερ ἐπνίγετο καὶ μάλιστα τὸ πτηνόν ἐνὸς καταδίκου! Τί τρελλὸν ὄνειρον!... Τότε ἔμειναν ἀκίνητος σιωπῶν, καὶ βλέπων ἀπομακρυνόμενον ἐπὶ τῇ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης τὸ μικρὸν φαῖν σῶμα κλυδωνιζόμενον ἠσθάνθη τὸν ἑαυτὸν τοῦ φρικωδῶς μόνον διὰ παντός, καὶ παχέα δάκρυα, δάκρυα ἀπελπισίας καὶ μονώτεως, τῷ ἡμάρτωσαν τὴν ὄρασιν, ἐνῶ ὁ νέος κύριος μετὰ τῆς διόπτρας, ὁ συνδεσμώτης ἐγέλα, διότι ἔδλεπε τὸν γέροντα κλαίοντα.

Ο ΚΙΖΑΜΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΛΑΩ

I

Ο λαὸς μας πολλάκις τῶν ποιητῶν ποιητικώτερος καὶ τῶν φιλοσόφων φιλοσοφώτερος, τὰς περιστάσεις ἀπάσας ἀναβιβάζων εἰς τινὰ τύχην εἴτε εἰς ἐν ὃν ὑπέρτατον πρὸ τοῦ ὁποίου σματᾶ πᾶσα περικεῖται σκέψις καὶ κλείει πᾶσα φιλοσοφία, κύπτει μὲν πρὸ τῆς θελήσεως τῶν δύο τούτων ἰσχυρῶν δυνάμεων, πειρᾶται δ' ὅμως ἐξ ἀσθενῶν τινων καὶ ὀλως ἀσημάντων πραγμάτων, σερραμένων καὶ τῆς ἐλαχίστης ὑποστάσεως νὰ προδιαγνώσῃ τὰς ὑποκειμενὰς τούτων διαδόσεις.

Τὴν πρὸς τοῦτο τοῦ λαοῦ ἀδυναμίαν καρπούμενοι οἱ φίλοι τῆς τυπογραφίας, κατήρτισαν βιβλιαρίά τινα, τὰ μὲν τὴν τύχην δῆθεν ἐκάστου προμαντεύοντα, τὰ δὲ γενικῶς τὰ μέλλοντα προσημαίνοντα. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε ἀβλαβῆ, ἔχουσί τι τὸ διασκεδαστικόν, εἰ μὴ τὸ γελοῖον, ἀλλ' ἐνίοτε συμβαίνει νὰ γίνωνται ταῦτα πρόξενα βλάβης οὐχὶ μικρᾶς, ἐδρακιωμένης παρὰ τῷ λαῷ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὰ φύρδην μίγδην ἐκεῖ ἐρρόιμένα εἶνε θέσφατοι λόγοι ἀλαλήτου Πυθίας. Ποία δὲ ἡ βλάβη αὕτη τῶν τοιούτων βιβλίων ἐξετάζομεν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἀρκούμενοι ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐν τῶν ἠθικῆς βλάβης παρὰ τῷ λαῷ προξένων τούτων βιβλίων εἶνε καὶ τὸ συνθῆς ἐκεῖ καὶ κοινὸν ἡμερολόγιον, τὸ κατὰ εἰς ὅλους ὑπὸ τὸ ὄνομα Καζαμίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

I I

Ὁ Καζαμίας, (1) εἶνε μικρὸν πρόχειρον ἡμερολόγιον σημειῶν, ὅπως τὰ ποικίλης ὕλης καὶ διαφόρου εἶδους λοιπὰ ἡμερολόγια, τὰς τε φάσεις τῆς σελήνης, τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰς ἡμερομηνίας. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ σημείου τούτου βαίνει καλῶς τὸ βιβλιάριον ἐκεῖνο, ὡς πρόχειρος πληροφορία περὶ τῶν τοῦ ἔτους τῶν τε ἡμερῶν καὶ μηνῶν. Ἀλλ' ἐν ἐκάσῳ σεληνικῷ τετάρτῳ παρεμβάλλει δῆθεν πληροφορίας τινὰς δίκην σημειώσεων, συντασσόμενας ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διαθέσεων τοῦ γράφοντος καὶ μακρὰν πάσης ἀληθοῦς ὑποστάσεως κειμένας. Αἱ ἀνυπόστατοι αὗται σημειώσεις καὶ, οὕτως εἰπεῖν, πληροφορίες, ἐμβάλλουσιν εἰς σκέψεις τοῖς ἀπλουτέροις, ἐκλαμβάνοντας τὸν Καζαμίαν ὡς τι βιβλίον ἀλάθητον, προδιαγράφον ἀόρατον μέλλον, οὕτω κατὰ τὰς διαθέσεις τοῦ ἀρχισυντάκτου ἴσως τοῦ βιβλιαρίου τούτου, ἀναγράφονται ἀπὸ τετάρτου εἰς τέταρτον περίπου τὰ ἐξῆς:

«Ὁ καιρὸς κατὰ τὸ τέταρτον τοῦτο ἄσματος καὶ βροχερός· τὸ θρόνος αὐτοκράτορος κλονίζεται· μεγάλαι πρὸς πόλεμον παρασκευαί· σεισμὸς μέγας ἐν τινὶ πόλει.»

Τὰς ἀσφαφέτας καὶ ὅλως ἀόριστους ταύτας πληροφορίες τοῦ χαριέντος Καζαμίας μὴ δυνάμενοι νὰ περὶδῶσιν οἱ πολλοὶ συζητοῦσι μετὰ τυχαίαν τινὰ σύμπτωσιν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐκ συμπτώσεως ὡς συμβὰν διελάμβανεν ὁ Καζαμίας. Ἀλλ' ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ τὸν εὐπίστον Καζαμιόδυνον ἐρωτήσῃτε, τίνας αὐτοκράτορος ὁ θρόνος ἐκλονίσθη, ποία δύναμις πρὸς πόλεμον παρασκευάσθη, πιθανὸν νὰ σᾷς ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ νὰ μὴ πεισθῇ ὅτι ὁ Καζαμίας ἔγραφε πᾶν τὸ προσυχόν.

III

Ἐνθυμοῦμαι κατὰ τοὺς ἐσχάτως ἐπισυμβάντας ἐν Ζακύνθῳ καταστρεπτικούς σεισμούς τὴν δημοτικότητα τὴν ὁποίαν ἐκτίσαστο τὸ δύσζηλον ἐκεῖνο βιβλιάριον. Δὲν ἔρχουν παρὰ τῷ λαῷ οἱ φόβοι τῶν ἐπερχομένων καταστροφῶν αἱ ἀγωνίαι αἱ τόσαι καὶ αἱ βύσανοι, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς τοιαύτης καταδρομῆς καὶ ἀνατατάσεως, ἀνεφύετο τὸ Καζαμιακὸν ζήτημα, δῆθεν ὅτι ὁ Καζαμίας διελάμβανε περὶ προσεχοῦς σεισμοῦ γενησμένου ὅτε μὲν τὴν 28ην Ἰανουαρίου, ὅτε τὴν 15ην Ἀπριλίου, ὅτε τὴν 7ην Μαΐου καὶ καθεξῆς. Καὶ ὅσakis διεδίδετο ἀνὰ μέσον τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ὅτι ὁ θεσπέσιος ἐκεῖνος μάντις ἀναφέρει ὅτι σεισμὸς ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ, νέοι φόβοι καὶ παννυχίδες νῆαι ἐν μέσῳ χειμῶνι παρηκολούθουν, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῶν Καζαμιακῶν τούτων ἐξαμβλωμάτων. Μοὶ ἔχουσι μένει ἐντετυπωμένοι ἐν τῇ μνήμῃ μου αἱ πολῦφοι τοῦ λαοῦ συζητήσεις, κατὰ τὰς πικράς ἐκεῖνας ἡμέρας τὰς ὁποίας διήλθομεν καὶ τὰς ἔτι πικροτέρας νύκτας ὑπὸ τὸ κράτος φρικτῆς ἀγωνίας καὶ θλιβερᾶς καταστάσεως. Δὲν ἠδυνάμην νὰ πείσω τοὺς συζητητὰς, ὅτι αἱ Καζαμιακαὶ προρρήσεις, ἐξαίρουμένων τῶν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων, εἶνε ἀνυπόστατοι, οὐδὲ νὰ μετρίσω τὸν ἐξεγειρόμενον φόβον κατὰ τὰς παννυχίδας ἐκεῖνας πλήθους πεφοβισμένου καὶ ἀναμένοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνυποστάτου Καζαμιακῆς διαδόσεως.

Ἀλλ' αἱ συζητήσεις ἐκεῖναι εἶχον καὶ τὰς ἀστειότητάς των, ἵνα μὴ εἴπῃ τις τὰ γελοῖά των. Ἡ λέξις Καζαμίας παρὰ τῷ λαῷ εἶχεν ἐκληρηθῇ ὡς λέξις σημαίνουσα ἐπισήμην, ὅπως δικανικὴ τις καὶ ἱατρικὴ ἐν τῇ ἀπλότητι τοῦ ὁ λαός, ὅς τις ἐκ τῶν ἐκλείψεων, τῶν φάσεων καὶ τῶν ἄλλων οὐ-

ρανίων παρατηρήσεων, γνωρίζει ὅτι ἐπισήμη τις ἀστρονομικὴ οἶαν οὐδ' ἤκουσε πώποτε οὐδ' ἠδύνατο εὐκόλως ν' ἀκούσῃ ὑπάρχει, ὅλην τὴν ἀστρονομικὴν ταύτην παρατήρησιν ἐξελάμβανεν ὡς ἐμπεριεχομένην εἰς τὰς ἀσφαφεῖς ἐκεῖνας καὶ ἀπιθάνους ἀνὰ πᾶν σεληνικὸν τέταρτον προρρήσεις τοῦ Καζαμίας, τὰς ὁποίας ἐθεώρει ὡς ἀκριβεῖς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις.

IV

Δύο τῶν λαϊκῶν τούτων συζητητῶν συζητοῦσι περὶ τοῦ Καζαμίας ἐν τῷ κάτω τῆς οἰκίας μου οἰνοπωλείῳ. Ὁ μὲν δὲν παραδέχεται τοῦτον ὡς ἀληθῆ (διότι βεβαίως, ἀλλὰ σπανίως μεταξὺ τῶν τοῦ λαοῦ εὐρίσκονται τινὲς ἀπρόληπτοι), ὁ δ' ἐπιμένει ὅτι οὗτος εἶνε ἀμάθητος. Ὁ παραδεχόμενος τὰς φλυαρίας τοῦ βιβλιαρίου τούτου ὡς ἀληθεῖς προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἕτερον διὰ τῶν ἐξῆς:

—Ὅπως σπουδάζῃς γιαντρός, δικηγόρος, ἢ ἄλλο, ἔτσι σπουδάζεις καὶ Καζαμίας.

Καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ τοῦτον προφέρει πεισματωδῶς καὶ ἐν πεποιθήσει, μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπλότητος, μεθ' ἧς ἠδύνατο, ἂν εἶχε υἱὸν σπουδάζοντα τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, νὰ σοὶ εἴπῃ ὅτι σπουδάζει Καζαμίας. Οὕτω πως λοιπὸν ὁ λαός, ἀναβιβάζει εἰς ὕψος ἐπισήμης τὰς προρρήσεις τοῦ Καζαμίας καὶ ἡ λέξις αὕτη ἐκλαϊκεύεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστρονόμου τοῦ μεσαιῶνος ἐκδημοτικοῦται. Τὴν τελευταίαν θεωρητικὴν τὴν διασείσασαν τὴν ταλγίπαρον νῆσόν μας τὴν ὁποίαν κατὰ τὰς ῥήσεις τοῦ λαοῦ προεῖδεν ὁ πολὺς Καζαμίας διὰ τῶν ὑπολογισμῶν, ἐννοεῖται, αὐτοῦ τούτου τοῦ λαοῦ, συγχέοντες κατὰ τὰς τότε Καζαμιακὰς συζητήσεις τὰς ἡμερομηνίας τοῦ Γρηγοριανοῦ καὶ Καισαριανοῦ ἡμερολογίου, καθίστη φρικωδεστέραν ἡ διάδοσις ὅτι τὸ αὐτοχειροτόνητον προφητικὸν ἐκεῖνο βιβλιάριον, διελάμβανε περὶ νέου τινὸς σεισμοῦ γενησόμενου ἔτε μὲν τὴν 12.ην ὅτε δὲ τὴν 15.ην τούτου εἴτε ἐκεῖνου τοῦ μηνὸς καὶ καθεξῆς. Ἡ διάδοσις αὕτη ἔρχει ἐν μέσῳ χειμῶνι νὰ κρατῇ τὸν κόσμον ὑπαίθριον ἐν ὥραις βροχεραῖς καὶ ψυχραῖς, νὰ ταραττῇ τὰ πνεύματα καὶ νὰ ἐνσπεύρῃ τὸν πανικόν.

Τοιοῦτον ἀποτέλεσμα μαρὸν καὶ καταγέλαστον ἄνευ σκοποῦ καὶ λόγου γίνεταί βλάβης πρόξενον ὡς συνταράττον τοὺς πολλούς, οἵτινες θεωροῦσι πράγματα τὰ τοῦ Καζαμίας ῥήματα. Ὁ λαός εισέτι ἐν Ἑλλάδι ζῇ ὑπὸ τὸ κράτος προλήψεων πολλῶν, πολλὰκις ἄνευ ἐρεύνης ὑπὸ τοῦ ἑρθεῖ λόγου· τὸ κράτος δὲ τοῦτο τῶν προλήψεων ἀρκεῖ ἀπλῆ τις διάδοσις νὰ μεγεθύνῃ καὶ οὕτω νὰ διαταράξῃ τὰ ἐπὶ τῶν προλήψεων μετεωρούμενα λαϊκὰ πνεύματα ἅτινα ἀσυζητητῇ σχεδὸν προσκολλῶνται πρὸς τὴν ἀπλουτέραν ἐξήγησιν εἴτε τὴν χειροτέραν διάδοσιν.

Ἐχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ ἐκδοταὶ τῶν μικρῶν ἐκεῖνων προχείρων ἡμερολογίων ἅτινα φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ Καζαμίας, θέλουσιν ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἀστρονομικὴν πληροφορίαν καὶ τὰς ἡμερομηνίας, πειθόμενοι ὅτι τίποτε ἢ ἐκθεσις αὐτῶν δὲν χάνει ἂν λείψουν τὰ ἀπὸ τετάρτου εἰς τέταρτον σεληνικὸν ἀβάσιμα ἐκεῖνα ῥήματα, ἅτινα εἰς οὐδὲν μὲν συντελοῦσιν, ἀποδεικνύουσιν ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀπάτην τοῦ γράφοντος πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ζημίαν.

ΓΕΩΡΓ. Δ. ΜΑΝΕΣΗΣ

(1) Γράφοντες ἐκάστοτε ἐνταῦθα τὴν λέξιν Καζαμίας, ὑπονοοῦμεν τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα τούτου βιβλιάριον, οὐχὶ δὲ τὸν γνωστὸν ἀστρονόμον τοῦ μεσαιῶνος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΙ ΕΙΝΕ;

(Ἀπάνθισμα τῆς διδασκαλίας, ἥτις παρεδίδετο ἐν τῇ ὑπὸ Καρόλου τοῦ Μεγάλου ἰδρυθείσῃ σχολῇ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Παλατίνης σχολῆς. Εἶναι εἶδος συνομιλίας κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἥτοι διάλογος μεταξὺ τοῦ σοφοῦ Ἀλμίνου καὶ τοῦ μαθητοῦ του Πιπίνου, υἱοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου.)

—Τί εἶναι κόσμος; Εἶναι τὸ θέατρον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παρίσταται ἡ ἀτελεύτητος κωμῳδία· δῆμιοι καὶ θύματα, γέλωτες καὶ δάκρυα.

—Τί εἶναι χρόνος; Ὁ μέγας ἀνακαλυπτής τῆς ἀληθείας, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ ἀποσπᾶν τὸ προσώπειον τῶν ὑποκριτῶν.

—Τί εἶναι λέξις; Ὁ διερμηνεὺς τῆς ψυχῆς.

—Τί εἶναι γραφή; Ὁ φύλαξ τῆς ἱστορίας.

—Τί εἶναι αἰώνιον; Τὸ ὅπλον τῶν ἀθλίων οἷτινες ζητοῦσι νὰ προσβάλλωσι καὶ δὲν τολμῶσι νὰ πράξωσι τοῦτο προφανῶς.

—Τί εἶναι συκοφαντία; Ἡ ἡθικὴ δηλητηρίασις διαπραττομένη εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν μετ' ἐνδεχομένης ἀτιμωρησίας.

—Τί εἶναι γλώσσα; Ἡ μάστιξ τοῦ ὕφους.

—Τί εἶναι ζωὴ; Ἡδονὴ τοῖς εὐτυχοῦσι, θάνατος τοῖς πτωχοῖς, θανάτου προσδοκία.

—Τί εἶναι θάνατος; Ἀναπόφευκτον συμβᾶν, ἡ ἐπικύρωσις τῆς διαθήκης.

—Τί εἶναι ὕπνος; Μικρὸς θάνατος.

—Τί εἶναι ἀγωνία; Ὁ θόρυβος, ὃν παράγει ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ, διαγράφοντος ἐκ τῆς βίβλου τῶν ζώντων τὸ ὄνομα τινός.

—Τί εἶναι αὐτοκτονία; Ἀρνητικὴ τις εὐτυχία, μεταφυσικὴ, ὑπομειδιῶσα τοῖς ἀπονεννημένοις.

—Τί εἶναι ἀνθρωπος; Ὁ δοῦλος τοῦ θανάτου, ὁ φιλοξενούμενος ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ.

—Τί τὸ οὐδέποτε κουράζον τὸν ἀνθρώπον; Ἡ ὠφέλεια.

—Τί εἶναι γυνή; Διὰ φυσιολόγον, ἡ γυνὴ τοῦ ἀνθρώπου, δι' ἱατρὸν, ἀντικείμενον ἐξετάσεως, δι' ἄσθενῃ, νοσοκόμος, διὰ τεχνίτην, οἰκονόμος, δι' ἱερέα, ἡ Ζηνοβία τοῦ Πάτερ' Ἀφθονίου, (ἐκ τοῦ μυθιστορήματος «Οἱ Μελλόνυμφοι») διὰ Τοῦραν, ἐπιπλὸν, διὰ ζωγράφον, πρότυπον, διὰ ποιητὴν, Μοῦσα, διὰ σπουδαστὴν ἀνθός, δι' ἀνθρώπον τοῦ κόσμου καρπός, διὰ κατὰχρεων, προῖξ.

—Τί τὸ καθιστῶν τὴν γυναῖκα ἄτιμον; Ἡ φυσιολογικὴ κληρονομία, ἡ ἡ ἀνθρωπολογικὴ κρᾶσις; Ἡ ἐξίς, τὸ πάθος, ἡ περίστασις, τὸ συμτέρον, ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ ἀπερισκεψία.

—Τί εἶναι ἡ κόρη, Ἀδάμας ζητῶν ἀλυσίαν.

—Τί εἶναι τὸ φῶς; Ἡ λαμπρὰ παντός πράγματος.

—Τί εἶναι ἡ ἡμέρα; Πρόσκλησις εἰς ἐργασίαν.

—Τί εἶναι ὁ ἥλιος; Ἡ καλλονὴ τοῦ στερεώματος, ἡ δόξα τῆς ἡμέρας, ὁ διανομὴς τῶν ὥρων.

—Τί εἶναι ἡ γῆ; Ἡ μήτηρ παντός ὅ,τι αὐξάνει, ἡ τροφὸς παντός ὅ,τι ὑπάρχει, ἡ ἀβυσσὸς ἡ καταβροχθίζουσα τὰ πάντα.

—Τί εἶναι ἡ θάλασσα; Ἡ ὁδὸς τῶν τολμηρῶν, τὸ σύνορον τῆς γῆς, τὸ ξενοδοχεῖον τῶν ποταμῶν, ἡ πηγὴ τῶν βροχῶν.

—Τί εἶναι ὁ χειμὼν; Ἡ ἐξορία τοῦ θεοῦ.

—Τί εἶναι ἡ ἀνοιξίς; Ἡ ζωγράφος τῆς ζωῆς.

—Τί εἶναι τὸ θέρος; Ὁ χειμὼν τῆς πολιτικῆς. Ἡ δύναμις ἡ ἐνδύουσα τὴν γῆν καὶ ὠρμάζουσα τοὺς καρπούς.

—Τί εἶναι τὸ φθινόπωρον; Ὁ σιτοβολὼν τοῦ ἔτους.

—Τί εἶναι τὸ ἔτος; Τὸ τέθριππον τοῦ κόσμου.

—Τί εἶναι ἡ χλόη; Τὸ ἔνδυμα τῆς γῆς.

—Τί εἶναι ἡ φιλία; Ἡ καθομοίωσις τῶν ψυχῶν.

—Τί εἶναι ἡ συμπάθεια; Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἀναγινώσκειν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅταν ἡ σκεπτομένη ψυχὴ εἶναι συνδεδεμένη πρὸς ἐκείνην, ἥτις παρατηρεῖ.

—Τί εἶναι προσευχή; Ἡ ἐξοχωτέρα γύμνασις τῆς φαντασίας.

—Τί εἶναι πίστις, Ἡ βεβαιότης ἀγνώστων καὶ κρειττόνων πραγμάτων.

—Τί εἶναι ἔρως; Ἡ ἀτυχὴς καὶ παθολογικὴ ἐκείνη κατὰστασις τῆς διανοίας, ἥτις ἄγει τὰ σοβαρώτερα πρόσωπα εἰς τὰς μᾶλλον γελοίας πράξεις.

—Τί εἶναι θρήνος; Ἡ δρόσος τῆς ψυχῆς, ἡ κληρονομία τῶν ἐραστῶν.

—Τί εἶναι αἰδώς; Τὸ θάρρος τοῦ ὠραίου φύλου.

—Τί εἶναι ἐρυθρία; Μανδύας καλύπτων κεκρυμμένης ἐπιθυμίας.

—Τί εἶναι γάμος; Ὀλθησις ἥτις ἐξυπνᾷ ὑπνώτουςαν καρδίαν.

—Τί εἶναι βίος; Ἄγαμος; Εἰκὼν ἐν ᾗ ὁ ὕμναιος προξενεῖ βλάβας.

—Τί τὸ τιμὴν τὸν ἀνθρώπον; Ἡ χρῆσις τῆς ράβδου ἐν τῷ γήρατι.

—Τί τὸ οὐδέποτε θεραπευόμενον; Ἡ ἀνθρωπινὴ ἀδυναμία.

—Τί τὸ ἐξωθοῦν τὴν τιμιότητα; Ἡ χαμερπὴς ὑπηρετικότης καὶ ἡ ἀτιμος δουλεία.

—Τί εἶναι πολὺ δύσκολον; Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς αὔριου.

—Τί ὅπερ οὐδέποτε δύναται ν' ἀκουσθῇ; Ὅ,τι ὁ ἐγκέφαλος σκέπτεται καὶ ἡ καρδία λέγει.

—Τί εἶναι ἀβεβαιότης; Ἡ χειρίστη καὶ ἡ σκληρώτεραι τῶν ἀγωνιῶν.

—Τί εἶναι δυστυχία; Ἡ λυδίη λίθος ἡ δοκιμάζουσα τὴν φιλίαν.

—Τί εἶναι ἐλπίς; Τὸ διαυγὲς ἐκεῖνο φῶς τῆς ζωῆς, ὅπερ καθιστᾷ γλυκείας τὰς πικρίας τῶν ἐχόντων ἐπιθυμίας.

—Τί οὐδέποτε πρέπει νὰ χάνῃ τις; Τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπομονήν.

Τί εἶναι τὸ ὀρμέφυτον; Τὸ ἐνστικτον ἐκεῖνο ὅπερ διαβλέπει ἀπάσας τὰς ἐνέδρας καί μαντεύει ὅλους τοὺς κινδύνους.

Τί εἶναι ἔκστασις; Ὀνειρον προφανές.

Τί εἶναι βλέμμα; Ἡ λέξις τῆς καρδίας.

Τί εἶναι διάσκεψις; Ἡ ἀγαθὴ μοῖρα ἥτις ἐλευθεροῖ ἡμᾶς ἐκ πολλῶν κινδύνων.

—Τί εἶναι περίπτωσις; Ἡ μήτηρ τῶν θαυμασιῶν συμβάντων

—Τί εἶναι χρυσός; Ὁ ἰσχυρὸς μοχλὸς τῆς ζωῆς. Τὸ ἐξομαλύνον τὰ πάντα καὶ ἀφαιροῦν πᾶσαν δυσκολίαν.

—Τί εἶναι εὐτυχία; Εἷς μύθος.

—Τί εἶναι χρεῖα; Περίοδος συμβιβασμοῦ μεταξὺ ἐνὸς γάμου καὶ ἄλλου.

—Τί εἶναι στέφανος ἐκ κρίνων διὰ τεσσαρακοντούτιδα παρθένον; Σαρκασμὸς τιμῆς μὴ ἀρετῆς εὐκτείας.

—Τί δύναται νὰ καταστήσῃ ἀτυχὴ μία νέαν; Ἡ λέξις —Σ' ἀγαπῶ— ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γονέων.

—Τί εἶναι θλίψις; Ἡ ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ πόνου περισταλεῖσα εὐαισθησία.

—Τί φέρει ἕκαστος γεγραμμένον γεννώμενος; Τὴν ἰδίαν εἰμαρμένην.

—Τί εἶναι ἀδύνατον; Παλᾶν κατὰ τῆς τύχης.

—Τί τὸ ὀχληρώτερον εἰς τοὺς ἐρωμένους; Ὁ μάρτυρας.

—Τί τὸ οὐδέποτε ἰκανοποιεῖται ὅ,τι ἐλπίς.

—Τί εἶναι ἐξίς; Δευτέρα φύσις, ἥτις δεσπόζει ἡμῶν.

— Μετὰ τρίμηνον κατοχὴν, ἐξεδιώχθησαν οἱ Αὐστριακοὶ ἐκ Γενούης, τῇ ἐξεγέρσει τοῦ λαοῦ (5 Δεκεμβρίου 1746.)

— Οἱ Σκανδιναυοὶ θεωροῦσι μητέρα παντὸς πράγματος μίαν ἀγελάδα. Ἡ ἀγελάς αὕτη (Andhumbli) ῥέει πέτρας, ἐξ ὁποῦ αἱ ἀλάτοι καὶ κατὰ μὲν τὴν ἐσπέραν ἐφύσαν ἐν αὐτῇ τρίχες ἀνθρώπινοι, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐσάνη ἡ κεφαλὴ καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας τῆς τρίτης ἡμέρας ἰδοὺ ποιηθεὶς εἷς ἀνθρώπος ὁλομελής, ὕψους, ὠραῖος καὶ εὐρωστος ὠνομασθὴν δὲ Βουρὴ καὶ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Βὸς, ὅστις συμφεθεὶς τρεῖς γιγαντίους γυναῖκας ἔσχε τρεῖς υἱοὺς, ὧν ὁ πρῶτος εἶνε ὁ Ὀδίνος, ἀρχηγὸς τῶν Θεῶν, ὁ Ζεὺς τῶν Σκανδιναυῶν, ὁ δὲ τρίτος τινὰ μεγάλα δῶρα εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ γονιμοῦ τοῦ ἐδάφους, ὑγιεινότητά αἱροῦ καὶ ἀφθονίαν ὕδατος.

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.)

Λαχίζης.

Ἡ θη καὶ ἔθιμα ἐν Παρισίοις

Ἐν ἀμάξῃ. — Ὅταν ἔχῃ τις ἰδίαν ἀμάξαν καὶ εὐρίσκηται μετ' ἄλλου ἐν αὐτῇ ἡ τιμητικὴ θέσις εἶνε δεξιὰ, ἐντεῦθεν λοιπὴν καὶ κυρία τις θὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐξέρχεται καὶ ἂν εἴη τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦνε κατὰ πολὺ νεώτερον αὐτῆς, Μάλιστα εἶνε κανὼν διὰ τὸν ἰδιοκτῆτην ἀμάξης κύριον, ὅταν συνοδεύῃ φίλον του.

Ἐπίσης νεανίς τις ἐξερχομένη μετὰ τῆς μητρὸς τῆς, ἢ τῆς παιδαγωγῆς τῆς, ἢ τέλος μετὰ τινος συγγενοῦς ἢ φίλου τῆς, δεὼν νὰ λαμβάνῃ πάντοτε τὴν ἀριστερὰν θέσιν, ἐὰν δ' ἐξέλθῃ μετὰ συγγενοῦς τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας, τότε θὰ τηρήσῃ τὴν πρὸς ἀριστερὰν θέσιν τῆς.

Ὅταν νεανίς τις ἐξέρχεται μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πατρὸς τῆς ἢ τέλος μετὰ τῆς μητρὸς τῆς, ἢ τῆς παιδαγωγῆς τῆς δεὼν νὰ κἀνται ἐπὶ τῆς ἐμπροσθεν θέσεως· θὰ ᾗτο ἐπιλήψιμος ἀπειροκαλία λαμβάνουσα τὴν πρὸς τὸ βάθος θέσιν καὶ προσφέρονσα εἰς τὴν παιδαγωγὴν τῆς πρὸς τὰ ἐμπρός. Τοῦτο θὰ ᾗρει νὰ σκεφθῇ τις κακῶς καὶ περὶ τῆς νεανίδος καὶ περὶ τῆς μητρὸς τῆς· κατ' ἰσχυρότερον δὲ λόγον ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς ἀμάξης, ἐὰν δὲν ᾗνε προκεχωρημένης ἡλικίας οὐδέποτε δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν πρὸς τὰ βάθος θέσιν, παρέχων εἰς τὴν παιδαγωγὴν ἢ καὶ εἰς φίλην κυρίαν τὴν ἐμπροσθεν· ἡ θυγατὴρ μόνον, ἢ ἡ ἀνεψιὰ ἢ καὶ νεανίς τις δύναται νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ταύτην, ἐὰν ᾗνε πολὺ προκεχωρημένης ἡλικίας ἢ πάσχουσαι.

Συνήθως τοποθετοῦσι προσκεφάλαιον εἰς τὸ βάθος τῆς ἀμάξης, εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς καὶ ἕτερον τοιοῦτον εἰς τοὺς πόδας του. Καλὸν νὰ ποφύγῃ τις ὡς πρὸς τὰ προσκεφάλαια ταῦτα τοὺς ποικιλοχρώμους τάπητας· ὅλους ἀνεξαρτήτως· ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἐν ἐνέργειᾳ ποικίλματα. Προσκεφάλαιον κεκαλυμμένον διὰ βελούδου ἢ ὑφάσματος, χρώματος βαθέως, φέρον δὲ τ' ἀρχικὰ γράμματα τῆς ἰδιοκτησίας κεντήμένα εἰς τι ἄκρον. θὰ ᾗτο καλλιτέρας καλαισθησίας ἢ τὰ πολὺ ἐστολισμένα προσκεφάλαια. Τὰ δύο προσκεφάλαια δεὼν νὰ ᾗνε ὁμοία καὶ, εἰ δυνατόν, τοῦ αὐτοῦ χρώματος πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπόρρισμα τῆς ἀμάξης, ἢ δὲ ἐνδυμασία τοῦ ἀμαξηλάτου ἢ τοῦ ἀκλούθου δεὼν νὰ ᾗνε καὶ αὕτη κατὰ τὸ δυνατόν, τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπόρρισμα ἐκείνου χρώματος. Τὰ ἐν χρήσει χρώματα διὰ τὸ ὑπόρρισμα τῶν ἀμαξῶν εἶνε τὸ κυανόν (τὸ κοινότερον ὅλων) τὸ βαθύ πρασινόν, μᾶλλον διακριτικὸν τοῦ πρώτου, τὸ καστανόχρουν τὸ χρώμα τῆς ἐνδεδίχης (ζώου) τὸ ὁποῖον εἶνε ἄρας καλαισθησίας καὶ τέλος τὸ πολὺ ἀνοικτὸν ὑπόπυρρον, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ μᾶλλον ἐν χρήσει, ἀλλ' ὅχι καὶ καλλιτέρας καλαισθησίας τῶν ἄλλων.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Z

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Μεταξὺ τῶν ἐπισκοπήσεων τῶν κηλίδων, φακῶν καὶ ἡλιακῶν ἐξοχῶν τῆς τελευταίας τριμηνίας 1892 ἐκτελεσθεῖσας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Tacchini ἐν τῷ μετεωρολογικῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Ῥώμης, ὁ ἀστρονόμος οὗτος παρατήρησεν ὑπερμεγέθη ἐξοχὴν, ἥτις σχηματισθεῖσα ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου ἀνυψώθη βαθμυδὸν καὶ τέλος ἀπεχωρίσθη ἐκ τοῦ ἰδίου χείλους, ἀπομάκρυνθεῖσα μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς ταχύτητος ὑπῆρχεν 248 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, ἐνῶ διαρκούντος τοῦ φαινομένου, ἡ μετρία ταχύτης περιορίσθη εἰς 17 χιλιομέτρα περίπου καὶ εἰς ἥμισυ κατὰ δευτερόλεπτον. Κατὰ τὸν διαπρεπῆ ἀστρονόμον, τὸ φαινόμενον τοῦτο θὰ προῆλθεν ἐκ μεγάλου ἡλιακοῦ ἐμπριμοῦ, ὃ ἔνεκα ἐπῆλθε πραγματικὴ μεταβολὴ καταστάσεως καὶ μεταφορὰ ὕλης.

— Νέον φυτὸν σαρκώδες λέγεται ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀμερικῇ καὶ ἀκριβῶς ἐν τῇ Νικαραγούᾳ, οὗτοι οἱ ἰθαγενεῖς ἀποκαλοῦσιν αὐτὸ «Κόμβον τοῦ Διαβόλου». ὁ φυσιολόγος ὀνόματι Dunstan, ἐν ᾧ ἐβοτανολογεί ἐν τινι τέλει παρὰ τὴν ἄνω λίμνην εὗρε τὸν κῆνα τοῦ συλληφθέντα ἐκ τῶν εὐκάμπτων κλάδων φυτοῦ τινος, ἐστὲρ ῥημένου φύλλον καὶ κεκαλυμμένου ὑπὸ πυκνῆς ρητίνης. Ἀπελευθερώσας μετὰ μεγάλης δυσκολίας τὸν κῆνα ἡμιθανῆ ἐκ τῶν σαρκώδων παγίδων τῶν κρατούσων αὐτὸν αἰχμάλωτον, ὁ Dunstan παρατήρησεν ὅτι αἱ χεῖρές του ἦσαν αἱματοβαφεῖς καὶ ὅτι περὶ αὐτὰς οἱ κλάδοι τοῦ φυτοῦ προσεπάθουν νὰ περιπλεχθῶσιν. Ὁ Dunstan ἀναφέρει, ὅτι τὸ ὕπ' αὐτοῦ παρατηρηθὲν φυτὸν προσκολλᾶται διὰ μέσου σικυῶν, δι' ὧν εἶνε κεκαλυμμένον καὶ, ἂν τὸ λάφυρον ᾗνε ζῶον, ροφᾷ τὸ αἷμα αὐτοῦ μετ' ἄκρας ἀδυναμίας.

— Μεταξὺ τῶν νῦν γινομένων μελετῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τῆς χολέρας ἀξία μνείας εἶνε αἱ τοῦ Lazarus, ὅστις ἠθέλησε νὰ ὀρίσῃ, ἐὰν ὁ ὁρρὸς τοῦ αἵματος προερχόμενος ἐκ προσώπου ἐν ἀναρρώσει διατελούντων μετὰ προσβολῇ χολέρας, κατέχῃ ἰαματικὰς ιδιότητας. Πειραματιζόμενος ἐπὶ ἰνδικῶν χοιριδίων ὁ Lazarus ἐπέσθη ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὁρροῦ τοῦτου ἐμβολιασθέντα ζῶα προσποκτῶσιν ἑκτακτον ἀνοσίαν κατὰ τοῦ χοληρικοῦ μιάσματος. Ἀρκεῖ δεκάγραμμον ὁρροῦ, ὅπως μεταδώσῃ τὴν ἀνοσίαν καὶ δόσις ὀλίγον ἰσχυρότερα κωλύει τὴν ἐμφάνησιν οἰομένης συμπτώματος. Ὁ ὁρρὸς θὰ ᾗτοκε θεραπευτικὴν τινα ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν χοληριῶντων χοιριδίων, ὅταν ἐμβολιάζηται πρὶν ἢ ἐμφανισθῇ ἡ παγετώδης κατάστασις.

Σ' ἐν νόσῳ μου.

Μηδὲν εἶν' ὁ παράδεισος ἐμπρὸς 'ς τὴν καλλονή σου
Καὶ 'ς τὴ μαγεῖα τοῦ γύρω σου σκορπῆς, σεμνὴ παρθένα.
Οἱ δὲ γλυκεῖς, 'σάν τῇ χαρᾷ, ρεμβώδεις ὀφθαλμοί σου
Δείχνουνε τὴ συγγένειά σου τ' ἄστρα ἔχουν μ' ἐσένα!

Ἐνῶ ὁμως τὸ ἀγαθότερον τοῦ κόσμου πλᾶσμα εἶσαι
Κ' ἡξεύρω, ὅτι μοχθηρὰ δὲν εἶνε ἡ ψυχὴ σου.
Βλέπεις γὰρ σὲ νὰ φθείρουμαι, χωρὶς νὰ συγκινηθῶ.
Καὶ μένεις ἀφωνή, ψυχρὰ, σάν μ' ἔχεις ἀτιμῶσαι!..

ὦ, πῆς μου, τί σ' ἀνάγκασε ἐμένα νὰ μισήσῃς
Ἐσὺ, ὅπου διὰ νὰ μισήσῃς ἐν εἶσαι γεννημένη;
Ἐσὺ, ποῦ ἡ φύσις ἐμφορᾷ ζῆτα νὰ τὴς ἀποθήσῃ,
Γιατὶ γὰρ μὲ εἶσαι κόλασις μυριοδασανισμένη;...

ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΙΟΣ
ΑΓΡΑΦΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

GROSNE CARBUDC

ΤΟ ΒΩΔΙ

Ὡ βῶδι, σ' ἀγαπῶ, ζώή μεγάλη
 Ἰς τὸ στήθος καὶ γλυκεῖα ἡσυχία μου χύνεις,
 Σοβαρὸν σὰ μνημεῖον τὸ μάτι ἀγάλλει
 Νὰ χύνεται 'ς τοὺς κάμπους γύρω ἀφίνεις,

Ἡ γέρνοντας 'ς τ' ἀλέτρι τὸ κεφάλι
 Τὴν ἐλαφρὴ δουλειὰ βαρεῖα εὐκολύνεις·
 Σὲ κεντᾶνε, κι' ἀντὶ φωνὴ νὰ θγάλλῃ
 Τὸ στόμα, ταπεινὴ ματιὰ τοὺς δίνει.

Τὰ πλατεῖά σου ρουθούνια ὑγρὰ καὶ μαδρα
 Καπνίζουν, καὶ σὰν εὐθυμὴ ἀρμονία
 Τὸ μουγγριτό σου χάνεται 'ς τὴν αὐρα.

Τὸ μάτι μὲς 'ς τὴν αὐστηρήν του εἰρήνην
 Καθρεφτίζει πλατεῖα καὶ μ' ἡσυχία
 Τὴ θεία τοῦ κάμπου πράσινη γαλήνη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Εἰς τὸ τριαντάφυλλον

Εὐωδιακὸν τριαντάφυλλον
 Π' ἀνοῦσες χθὲς δροσάτο,
 Κι' ἤλθα'ς τοὺς κλόνους σου σιμά
 Νὰ μοῦ χαρίσης εὐωδίαν
 Στὰ σῆθη νὰ φυλάττω.

Γέρνε καὶ σὺ τὰ φύλλα σου,
 Καθὼς κ' ἐγὼ τὸ σῶμα,
 Κάτου 'ς τὴ μάννα σου τὴν γῆ
 Γιὰ νὰ εὐωδιάζουν οἱ νεκροὶ
 'Στοῦ τάφου τοὺς τὸ χῶμα!

Εἶσαι τοῦ γάμου γόλισμα
 Καὶ τοῦ χοροῦ σερᾶνι,
 'Σ τὸν ἄρρωστο παρηγοριὰ
 Εἶσαι καὶ λύπη καὶ χαρὰ
 Σὰν ἐκκλησιᾶς λιθάνι.

Μὴν κλαῖς μὲ τὸ παράπονο
 Τὴν πρώτην εὐμορφίαν σου·
 Θρηνεῖς γιὰτ' εἶσαι μοναχὸ
 Ὡ! αὔριο! κι' ἄλλο· σὺ πλευρὸ
 Θεὸς νᾶχης συντροφιά σου!

Σ' εἶδα νὰ σέχουν εὐμορφὰ
 Κοράσι' ἀγαπημένα
 'Σ τὸν κόρπον τοὺς μὲ προσοχή,
 Τώρα κοσμεῖς νεκρὸ κορμὶ
 Μὲ φύλλα μαραμμένα.

Λίγη φυλάκτε, ρόδα μου,
 Ἀπὸ τὴν μυρωδιά σας
 Καὶ γιὰ τὸ δόλιο μου κορμὶ,
 Ὅταν βρεθῇ δίχως ψυχὴ
 Ἀναίσθητο 'μπροσά σας!

Τώρα δὲν χύνεις εὐωδίαν
 Σὲ νυφικὰ κρεββάτια,
 Καὶ δὲν μαγεύεις καθ' αὐγὴν
 Μὲ τὴν γλυκεῖάν σου τὴν μορφὴν
 Τῶν κορασιῶν τὰ μάτια.

Ἰσως θὰ μοῦ εἶν' παρηγοριὰ
 Ἡ ποθητὴ εὐωδιά σας,
 Ἀφοῦ μοῦ δίνει νέα πνοή
 'Στὸν κῆπο μέσα καθ' αὐγὴν
 Ὅπ' ἔρχουμαι σιμά σας.

ΑΝΔΡ. Π. ΒΛΑΧΟΧΡΗΣΤΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(7) Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὄλον μου
 Θὰ βρῆς εἰς τὰς προθέσεις
 Ἐναπομένει ὡς δεῦτερον
 Ἡ θεωμένη θέσις.

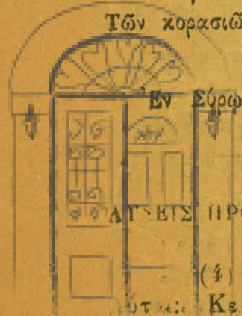
(6) Σημαίνει κάποιον γνωστὸν ἀρχαῖας ἐπαρχίας
 τὸ πρῶτόν μου· τὸ δεῦτερον, ὅρος τῆς Ἑσπερίας
 ἡφαιστειῶδες. Τ' ὄλον μου ἀποτελεῖ ἐν τῷ οἴκῳ
 πρᾶγμα ἀναγκαιότατον, ἔλλειψιν τοῦ ὁποῦ
 Α. Σ. Κ. ποῦποτε δὲν εὐρίσκω.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ Λονδίνον· Σεβ. Ἀρχιμ. Δ. Πλαίσαν.
 Ἀναμένομεν τὰς φιλικωτάτας ἐνεργείας σας.—Σύρον· Ἀνδρ.
 Π. Βλαχοχρήστων. Ἐλάβομεν, προσεχῶς.—Ἀργοστόλιον. Α.
 Α. Εὐχαριστοῦμεν, προσεχῶς.—Ἀθήνας· Η. Ι. Οἰκονομόπουλον.
 Ἐλάβομεν καὶ λίχν προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ
 τοῦ φύλλου ἡμῶν εὐμενεῖς ἐκφράσεις σας. Ἡ σταλεῖσα προ-
 σεχῶς ἀγγέλλεται.—Σ. Α. Ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἐχε-
 τε δίκαιον, ὡς πρὸς τὰς ἀπορίας σας καὶ ἰδοὺ σπεύδομεν νὰ
 λύσωμεν αὐτάς. Ἡ σταφίς δὲν ἐκαλλιιεργεῖτο πάντοτε ἐν
 Ζακύνθῳ, ἀλλ' ἀφότου ἡ νήσος, κατόπιν τῶν ἀπὸ 4 Μαΐου
 1485 καὶ 10 Σεβρίου 1492 διαπαγῶν τῆς Ἑνετ. Κυβερ-
 σήσεως ἀπωκλήθη ὑπὸ διαφόρων ἐκ πολλῶν μερῶν, (Πελοπον-
 νήσου, Κερκύρας κτλ.) ἔχουσα τότε οὐχὶ πλέον τῶν 100 οἰ-
 κιδῶν, ὀλίγα κτήματα, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος δασώδες καὶ ἄ-
 γριον (... Zante nella qual in quel tempo non e-
 rano più di cento case, alcuni pochi terreni et
 il resto bosco, et luogo salvadigo...—Ἐκ τοῦ βιβλ.
 Atti di Consiglio 1600—1603 παρὰ τῷ ἐνταῦθα Ἀρ-
 χειροφυλακεῖ, ἐν τινι αἰτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν 150 ἀπὸ
 3 Σεβρίου 1602 πρὸς τὸν Μρίγκηπα, ἐν ᾧ γίνεται λόγος, πο-
 λὺ περὶ σταφίδος καὶ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου κατ' ἐ-
 κείνην τὴν ἐποχὴν. (et hoggidi è (Zante) borglio con
 tanti habbitanti et con tante belle fabriche era
 mare, o per dir meglio secchi et paludi, le quali
 sono state aterrate et habbitate da loro (progeni-
 tori) con tanta spesa et interesse continua senza
 alcun dano della sentenza vostra, anzi con le
 loro Xme sustantie et veduto una bellissima città
 con migliaia di case bellissime, piazze et contrate,
 sotto trentatré parocchie officiate et governate
 con somma devotione...) Ὡς πρὸς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς
 σταφίδος εἰς Ζακύνθον, γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐ-
 πισημοῦ ἐγγράφου, ὅτι αὕτη εἰσῆχθη ἐκ Κορίνθου (... non
 dicemo poi se essi volessero penetrar et governar
 come farano quelle nella grande provintia di Co-
 rintho dove fu trasportato questo benedetto im-
 pianto al Zante dal qual loco habuto la denomi-
 natione da deti inglesi lo chiamano corinto al le-
 panto, vostizza, natolico, et Patrasso dove essen-
 do lochi più grassi et più apropiati delli nostri
 ... Τὴν ἐνταῦθα ἐκ Κορίνθου εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος
 ἀγαφέρει καὶ ὁ χρονολόγος Βαρβιάνης, ὡς πρὸς δὲ τὸ ζή-
 τημα τῆς ἐλευθέρως πωλήσεως τῆς σταφίδος Ζακύνθου καὶ Κε-
 φαλληνίας εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον, αὐτὸς στέλλομεν τὴν ἀπὸ
 16 Αὐγούστου 1602 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου (in Pregadi)
 καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀπόφασιν προερχομένης ἀπὸ τῆς ἀπόφασιν
 οἰκίας πρὸς τὴν ἐκάστοτε τιμὴν αὐτῆς καὶ ἀλλων τῶν τὸν κατὰ
 τοῦτον ἀφορῶντων.

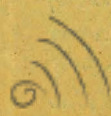
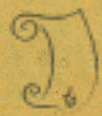
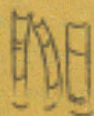
ΑΓΓΕΛΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ.

(4) Ἰρις—ρί. (5) γίμος—γυμνος.

ὅτι καὶ Κε. οὐδός.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— Ἡ χολέρα, πλὴν τῆς Γωνταντινουπόλεως, ἐνθα νέα κρούσματα συμβαίνουν καθ' ἑκάστην, ἐνέσκηψεν καὶ ἐν Τραπεζούνῃ, εἰς δὲ τὰ περίεξ τῆς Σμύρνης ἔλαβεν αὐτὴ ἐπίτκιν.

— Ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν διαώρισθ' ὁ κόμης Ἑλγιν, ἐγ. γονος τοῦ σκότου λόρδου Ἑλγιν, ὅστις κακὸς ζήλον ἀπέκτεινε φήμην διὰ τῆς συλήσεως τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὃν ὁ Βύρων διὰ φλογερῶν κατεκεραύνωσε σίχων.

— Δύο ἐξόχους ἄνδρας ἀπώλεσε κατ' αὐτὰς ἡ Γαλλία, τὸν δαιμόνιον συνθέτην τοῦ φάους Γκουινὸ καὶ τὸν διάσημον τρατηγὸν Μάκ-Μαῶν ἡ δὲ Ρωσσία τὸν περίπτωτον ποιητὴν Πλεξίσεφ.

— Δύο μεγάλα τῆς Εὐρώπης κράτη, δυνάμενα ἐν οὐρανῷ σιγῇ τὴν ὅλην ὄψιν τῆς Εὐρώπης νὰ μεταβάλλωσιν ἔδωκαν πρὸς ἀλλήλα τὰς χεῖρας ἐσχάτως διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἐν τῇ γαλλικῇ πόλει Τουλῶνι. Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἧς ἐτυχόν τὰ τέκνα τοῦ βορρᾶ ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν γάλλων πᾶσαι δὲ ἐν γένει αἱ ἐφημερίδες περιγράφουσαι τὴν ἀδελφοποίησιν ταύτην τῶν δύο, ἐθνῶν Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἐκφράζουσι φόβους περὶ ἐνδεχομένου τινὸς εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, διὰ πολλοὶ ἐπιθυμοῦσι μὲν ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποφεύγουσιν ὅτι τὸ δυνατόν, ἀναλογιζόμενοι τὰς ἐντεῦθεν ὀλεθρίας συνεπειάς.

— Τὴν μεταρρυθμίσειν τῆς παρελ. Κυριακῆς ἐπαγγέλλαν εἰς Ἀθήνας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς. Ἐῖθε ἡ παρουσία τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος νὰ ἐπιφέρει θρασυαίαν τινὰ εἰς τὸ κλυδονιζόμενον καὶ ναυάγιον ἀπειλοῦν σκάφος τῆς Ἑλλάδος!

— Ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται τὴν 27.ην τρ. μηνός. Μετὰ τὰ ἐξόδα ἅτινα εἰς ὑποψὴ διὰ τῆς συγκλήσεως ταύτης τὸ πτωχὸν ἔθνος, οὔτε ὀρθήν, οὔτε συμφέρουσαν νομίζομεν τὴν διάλυσιν τῆς ἐνεσώσης Βουλῆς.

— Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις ἐν Ἀθήναις «Μουσικῆς Ἐφημερίδος» σκοπὸν ἔχούσης τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐκλεκτοτέρων συνθέσεων ξένων τε καὶ Ἑλλήνων μουσουργῶν. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου μουσουργοῦ κ. Ν. Λαμπιετ τὴν ἀ. ἐκάστου μηνός ἐκδιδόμενη καὶ 8 σελίδας μουσικῆς κλειδοκυμβάλου μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου, ἐν ᾧ ἡ ἐν γένει καλλιτεχνικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι θέλει διαλαμπάνεται, περιλαμβάνουσα τιμᾶται μόνον δραχμὰς 3 κατὰ τριμηνίαν. Τὴν συνιστῶμεν δὲ θερμῶς καὶ δεχόμεθα τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

— Καθὰ πληροφοροῦμεθα, ἐψηφίσθησαν καὶ προσεχῶς γέλλονται ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς καὶ αἱ ὑπολειπόμεναι 66 χιλ. δρχ. πρὸς ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων, αἱ δὲ ἐναπομένονσαι 590 χιλιάδες θέλουσι διανεμηθῇ εἰς τοὺς ζημιωθέντας ιδιοκτητὰς τῆς πόλεως.

— Ὑπὸ τὸ κράτος ἀφάτου χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὴν εὐτυχὴ μνησίαν τῆς ἀξιολατρεύτου καὶ σεμνοτάτης δ.ος Παναγιωτίσας Δ. Σακελλαρίου, μιᾶς τῶν ἐντιμωτάτων ἐν Πόρῳ οἰκογενειῶν, μετὰ τοῦ ἐν Σύρῳ διαμένοντος εὐπολήπτου καὶ μουσοτραφοῦς συμπολίτου μας κ. Ἀνδρ. Π. Βλαχοχρήστου. Αἱ Μοῦσαι, καὶ πάντες οἱ φίλοι, λόγοι καὶ μὴ, εὐχονται τοῖς μελλονύμοις ταχεῖαν καὶ πανευδαίμονα τὴν γέψιν.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ ἀρραβῶνες τῆς χαρισιατικῆς καὶ ὑπὸ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Κατίνας Μ. Μαλλιᾶ, μετὰ τοῦ κ. Δ. Φωκά. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν καὶ εὐτυχὴ τὴν στέψιν.

— Ἡ εὐλογία ἐν ταῖς χωρίοις ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν της. Οὕτως κατ' αὐτὰς ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγίῳ Κήρυκι προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης ὁ Ἰωάννης Φαραδὸς τοῦ Βαρθολομαίου. Ἐν δὲ τῷ Γαλάτῳ ὁ Σπ. Ε. Θεόδωρος καὶ ἐν τῷ Καλλιπιάδῳ, ἐνθα πάλιν εἰς εὐλογίαν 11 οἰκογένειαι ἀπεβίωσαν ἡ τριετής θυγάτηρ τοῦ Ἀνασ. Κόκκα ἐκ τῆς νόσου ταύτης.

— Τὴν προαῖν τῆς ἀ. μεσοῦντος μηνός περὶ ὥραν 7,34 π. μ. σεισμὸς δυνατὸς καὶ ἰκανῆς διαρκείας, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀνεπαισθηστὸς ἀνεκλόνησε τὴν νῆσον ἡμῶν.

— Τὰς ἑορτάς καὶ καλοκαιρινὰς ἡμέρας, διεδέχθησαν κατ' αὐτὰς βροχαὶ, ραγδαῖαι, αἵτινες παύσασαι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐπανελήφθησαν τὴν παρελθ. Παρασκευὴν. Ἀπελπιστικὴ ἀκλιθὴς ἦτο ἡ θέα τῶν ὁδῶν, κατὰ τὰς ὥρας τῶν βροχῶν, διότι, ἐνεκα τῆς ἐμφράξεως τῶν ὁχετῶν καὶ τῶν τάφρων, τὰ ὁμιρικὰ ὕδατα μὴ ἔχοντα ἐλευθέραν τὴν ῥοήν κατέκλυταν τὰς ὁδοὺς, μεταβάλλοντα αὐτὰς εἰς τόσας λίμνας. Ἀλλ' ἀπελπιστικωτέρα ἦτο ἡ τῶν παραπηγμάτων,

πολλὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἐκ τῶν κάτω ἐδέχοντο τὸ ὕδωρ. Καὶ ὁμοῦς ἐξωδεύθησαν τόσαι χιλιάδες δραχμῶν διὰ τὰ παραπήγματα ταῦτα, καὶ ὁμοῦς κατεσπαταλήθησαν τῇδε κἀκεῖσε τὰ συλλεγέντα ἑκατομύρια, ἅτινα ἡ φιλάνθρωπία τοῦ κόσμου συνεισέφερε καὶ ἡ Ζάκυνθος, ἡ ζηλευτὴ νῆσος, τὸ ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς, παρίστησι σχεδὸν τὴν αὐτὴν καὶ τῆς ἐπομένης τοῦ σεισμοῦ ἀξιοδάκρυτον θέαν, διότι ποιοὶ ναοὶ τῆς ἐπεσκευάσθησαν; ποῖαι οἰκίαι πτωχικαὶ κατεσκευάσθησαν; ποῖαι δρόμοι ἐπιδιωρθώθησαν, ποῖοι ὁχετοὶ καὶ ποῖαι τάφροι ἐκαθαρίσθησαν; ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν ὑγιεινὰ; Ἀνθρακες τῆς ἐλεημοσύνης τὰ χρήματα! Ταλαίπωρος Ζάκυνθος, πολλοὶ φαίνονται ὅτι σὲ ἀγαπῶσιν, ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ διὰ σέ!

— Κατὰ τὴν τελευτ. συνεδρίαν τοῦ δημοτ. Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1894 ἐψηφίσθη ἵνα αὐξήσῃ κατὰ δρχ. 40 κατὰ μῆνα οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων, νὰ προσεθῇσι κλητῆρες τινὲς, ὥς νὰ εἴη τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἐν δρχ. 12 κλητῆρες, καὶ ἐψηφίσθη μισθὸς μόνος ἀσυνόμου.

— Μετ' ὅσα ἔγραψεν ὁ ἐγχώριος τύπος περὶ τῆς ἀπολιτίσου διαγωγῆς ὁργάνων τινῶν τῆς Μοίραρχίας, καὶ πάλιν τὰ ὅργανα ταῦτα τὴν αὐτὴν ἐξακολουθοῦσι πορείαν τῶν, ἀπέναντι φιλησυχῶν καὶ φιλονόμων πολιτῶν. Οὕτω τὴν ἐσπέραν τῆς προχθῆς Παρασκευῆς, χωροφύλαξ τις μόνος καὶ ἄνευ ὀπλοῦ, κεκρυμμένος δὲ ὑπὸ τὰς σκάς πλησίον τοῦ ἁγ. Στεφάνου ἐνήργει ἀποτόμως σωματικὴν ἐρευναν ἐπὶ φιλησυχῶν πολιτῶν προκαλῶν ἐρίδας μετ' αὐτῶν, ἐνεκα τῆς βαναύσου συμπεριφερᾶς του. Ὅσον ὀλοφύχως ἐπαινοῦμεν τὸ μέτρον τοῦτο τῆς σωματικῆς ἐρεῦνης, ἐς ὅσον καὶ ἐπὶ φιλονόμων πολιτῶν, οὐς βεβαίως δὲν γνωρίζουσι τὰ ὅργανα τῆς ἐξουσίας, τοσοῦτον μεμφόμεθα τὸν ἀγενῆ τρόπον τινῶν ἐκ τῶν φρουρῶν τούτων τῆς δημοσίας τάξεως, οἵτινες, ὡς φαίνεται, λησμονοῦσιν ὅτι διοικοῦνται ὑπὸ εὐγενῶν ἀξιωματικῶν, ὅποιοι οἱ κ. κ. Χαντροδῆμος καὶ Γενελίδης παρ' ὧν καὶ ἀναμένομεν τὸν σωφρονισμὸν τῶν οὕτω πως παρεκτρεπομένων χωροφυλάκων.

— Κατόπιν βραχείας ἀπουσίας ἐπαγγέλλαν εἰς Ζάκυνθον ὁ ἀξιότ. παρ' ἡμῖν Πρόεδρος τῶν Δικαστηρίων καὶ εἰς τῶν ὀρίστων λειτουργῶν τῆς Θεμίδος κ. Ἀθ. Π. ἐβιδήσας.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν, ἐνθα μετέβη μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Ρουμβίνης εἰσαχθείσης, κατόπιν λαμπρῶν ἐξετάσεων, ἐν τῇ ἐκεῖ Σχολῇ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν, ἐπαγγέλλαν ἐνταῦθα ἡ καθ' ὅλα ἀρίστη καὶ εὐπαιδέυτος δημοδ. Μαρία Π. Παπαδάτου.

— Ἀνεχώρησε κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας, ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς του ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ, ὁ εὐφυὴς καὶ συμπαθὴς νέος κ. Σπ. Δημ. Ζερβός.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας μὲν, ὅπως συνεχίσωσι τὰς σπουδὰς τῶν οἱ ἄριστοι νέοι Ἀπόσ. Π. Λενδρινός, Ἀν. Π. Μαρούδας, Ἀνασ. Π. Μητρόπουλος, εἰς Πύργον δὲ μετὰ βραχείαν ἐνταῦθα διαμονὴν ὁ κάλλιστος νέος κ. Γεώργ. Π. Μητρόπουλος.

— Ἐν τῇ θέσει τοῦ ἁγ. ἀποβιώσαντος δημοδιδασκάλου τῆς Β'. τῶν ἀρρένων δημοτ. Σχολῆς ἐνταῦθα, διαώρισθ' ἐσχάτως καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος μας ἐπὶ πολλὰ ἔτη διὰ τῆς καρποφόρου διδασκαλίας του μεγάλως ὠφελήσας κ. Κωνστ. Βεντουρῆς.

— Ἐπὶ τῷ δικαίῳ προβιβασμῷ του εἰς βοηθὸν ἀ' τάξεως τοῦ ἱκανωτάτου καὶ διὰ πολλῶν φυσικῶν προτερημάτων κεκοσμημένου νέου κ. Νικολ. Δ. Μάνεση τηλεγραφητοῦ, ἐκφράζομεν θερμὰ τὰ συγχαρητήρια μας, εὐχόμενοι αὐτῷ τὰ κρεῖττονα.

— Εἰς τὸν συμπαθὲ καὶ ἄριστον νέον κ. Διον. Ἰθακήσιον φαρμακοποιὸν ἐπετρέπη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἰδρῇ φαρμακεῖον ἐνταῦθα. Τὸν εἰλικρινῆ φίλον κ. Δ. Ἰθακήσιον εἰλικρινῶς συγχαίρομεθα,

— Ἐπισκεφθεὶς κατ' αὐτὰς τὰ δημοτ. σχολεῖα τῶν θηλέων ὁ παρ' ἡμῖν ἀξιότ. δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. Συμβουλίου κ. Ἀνδρ. Παναγιωτῆς ἐπιστήσεν ὅτι ταῦτα στεροῦνται τῶν πρὸς τὴν ἀπαιτήτων καὶ κανονικὴν αὐτῶν λειτουργίαν. Τὸν ἐξαιτίας τῆς ἐπὶ τῶν ἐκείνων διδασκαλίας ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, δι' ἀναφοράς του πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν συνιστᾷ, ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἀναγκῶν τούτων, αἵτινες προβάλλονται ἐμπόδιον εἰς τε τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς διδασκόμενους.

— Ἡ μικρὰ βραδύτης τοῦ φύλλου προῆλθεν ἐλλείψει τυπογραφικῆς μελάνης, ἐφ' ᾧ καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν.